वृत्ततः धर्मेण कर्षंतिआहरंति ॥ २९ ॥३०॥ गोभिर्विद्याभिः ॥ ३१ ॥ नैकृतिकःकपटी वैरकृदादयःकुलघ्नाइत्यर्थः ॥ ३२॥ प्रसंगाद्वृत्तलक्षणमाह यश्चेति नइतिअस्मच्छब्दस्यादेशचतुष्टयंननःसइतिपाठे
नतस्येतिपाठेतुत्रयमेव निर्वपेत्कुर्यात् पितृनितिपाठेनोनिषेधार्थः ॥ ३३॥ नोच्छिद्यंतेकिंत्वतिथीनुपगच्छंत्येव ॥ ३४॥ सत्कृतिंसत्कारंकर्तुंप्रवृत्तानितृणादीनि ॥३५॥ युक्ताःस्यंदनवद्विकलाः ॥ ३६॥ प्र
कृतमाह नतदिति तवतुशंकाकुलस्यमय्यपिमित्रत्वबुद्धिर्नास्तीतिभावः संगतानिसंबंधमात्राणि ॥ ३७॥ मूर्खस्यतुदुर्योधनादेःकुलशीलादिभिरसंबद्धोपिकर्णादिर्मित्रभावेनास्तीत्याशयेनाह यइति बंधुःसंबं

वृत्ततस्त्वविहीनानिकुलान्यल्पधनान्यपि॥ कुलसंख्यांचगच्छंतिकर्षंतिचमहद्यशः ॥ २९॥ वृत्तंयत्नेनसंरक्षेद्वित्तमेतिचयातिच ॥ अक्षीणोवित्ततःक्षीणोवृ
त्ततस्तुहतोहतः॥ ३० ॥ गोभिःपशुभिरश्वैश्चकृष्याचसुसमृद्धया॥ कुलानिनप्ररोहंतियानिहीनानिवृत्ततः॥ ३१ ॥ मानःकुलेवैरकृत्कश्चिदस्तुराजामात्योमा
परस्वापहारी॥मित्रद्रोहीनैकृतिकोनृतीवापूर्वाशीवापितृदेवातिथिभ्यः॥३२॥यश्चनोब्राह्मणान्हन्याद्यश्चनोब्राह्मणान्द्विषेत्॥ननःससमितिंगच्छेद्यश्चनोनिर्व
पेत्कृषिम्॥ ३३॥ तृणानिभूमिरुदकंवाक्चतुर्थीचसूनृता॥ सतामेतानिगेहेषुनोच्छिद्यंतेकदाचन॥ ३४॥ श्रद्धयापरयाराजन्नुपनीतानिसत्कृतिं॥ प्रवृत्तानि
महाप्राज्ञधर्मिणांपुण्यकर्मिणां ॥ ३५ ॥ सूक्ष्मोपिभारंनृपतेस्यंदनोवैशक्तोवोढुंनतथान्येमहीजाः॥ एवंयुक्ताभारसहाभवंतिमहाकुलीनानतथान्येमनुष्याः
॥ ३६॥नतन्मित्रंयस्यकोपाद्बिभेतियद्वामित्रंशंकितेनोपचर्यं॥ यस्मिन्मित्रेपितरीवाश्वसीततद्वैमित्रंसंगतानीतराणि॥३७॥ यःकश्चिदप्यसंबद्धोमित्रभावे
नवर्तते॥ सएवबंधुस्तन्मित्रंसागतिस्तत्परायणं॥३८॥ चलचित्तस्यवैपुंसोवृद्धाननुपसेवतः॥पारिप्लवमतेर्नित्यमध्रुवोमित्रसंग्रहः॥३९॥चलचित्तमनात्मान
मिंद्रियाणांवशानुगं॥ अर्थाःसमभिवर्ततेहंसाःशुष्कंसरोयथा॥४०॥अकस्मादेवकुप्यंतिप्रसीदंत्यनिमित्ततः॥ शीलमेतदसाधूनामभ्रंपारिप्लवंयथा॥४१॥
सत्कृताश्चकृतार्थाश्चमित्राणांनभवंतिये॥ तान्मृतानपिकव्यादाःकृतघ्नान्नोपभुंजते॥४२॥ अर्चयेदेवमित्राणिसतिवाऽसतिवाधने॥ नानर्थयन्प्रजानातिमि
त्राणांसारफल्गुतां॥ ४३॥ संतापाद्भ्रश्यतेरूपंसंतापाद्भ्रश्यतेबलं॥ संतापाद्भ्रश्यतेज्ञानंसंतापाद्व्याधिमृच्छति॥ ४४॥ अनवाप्यंचशोकेनशरीरंचोपतप्यते॥ अ
मित्राश्चप्रहृष्यंतिमास्मशोकेमनःकृथाः॥ ४५॥

धी मित्रंउपकारकृत् ॥ ३८ ॥ पारिप्लवमतेःचलबुद्धेः ॥ ३९ ॥ समभिवर्ततेसम्यगभितएववर्ततेनतुस्पृशंति समतिवर्ततइत्यपिप
ठंति ॥ ४० ॥ अभ्रंमेघः ॥ ४१ ॥ मित्राणांहितायेतिशेषः ॥ ४२॥ अनर्थयन्प्रार्थनाशून्यः लुब्धस्तुमित्राणांसारफल्गुत्वेनजानातीत्यतःसकार्यार्थीवणिक्तुल्योनतुमित्रं ॥ ४३ ॥ संतापात्इष्टवियोगात्
शोकात् ॥ ४४ ॥ अनवाप्यंनप्राप्यं शोकेनशोकमात्रेण इष्टमितिशेषः ॥ ४५ ॥

Digitized by Google